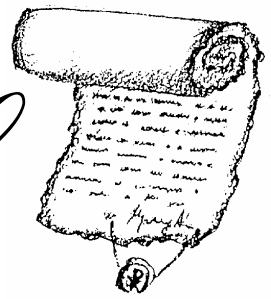

Hírlevél

A NAGYTÉTÉNYI RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG
BELSŐ LAPJA

2000.december 24. Karácsony

VIII. évfolyam 5. szám

József Attila: Karácsony

Legalább húsz fok hideg van,
Szelek és emberek énekelnek,
A lombok meghaltak, de született egy ember,
Meleg magvető hitünkről
Komolyan gondolkodnak a földek,
Az uccák biztos szerelemmel
Siető szíveket vezetnek,
Csak a szomorú szeretet latolgatja,
Hogy jó most, ahol nem vágtak ablakot,
Fa nélkül is befűl az emberektől;
De hová teszik majd a muskátlikat?
Fölöttünk csengőn, tisztán énekel az ég
S az újszülött rügyező ágakkal
Lángot rak a fázó homlokok mögé.

„Az ünnep, a karácsony szent ünnepe Krisztusé, de az élet az még nem az övé.

Márpedig Krisztus nem azért jött a világra, hogy az évnek egy napja legyen a béke és testvériség ünnepe, hanem azért, hogy az egész év s az egész élet, a szürke, a munkás esztendőnek valamennyi 365 napja ünnepnap legyen, nem a kérges kezek, hanem a lélek ünnepe, hogy a világ evangélium szerint berendezett életnek s a gyakorlati testvéri érzésnek folytonos karácsonya legyen.

Úgy állunk tehát, hogy a Megváltó megérkezett, s van már karácsony a világon; de még nincs karácsonyi világ, mert a karácsonynak, a krisztusi igazságnak s szeretetnek még nincs az a folytatása, hogy igazság s béke legyen tőle a világon.”

Prohászka Ottokár

TÉTÉNYI KÉPEK

Szeretek utazni. Nemcsak pihentető, szívet-lelket gyönyörködtető tájakra, hanem olyan országokba, ahol nálunk ismeretlen vagy szokatlan hasznos dolgokat is látni. Pl. ahol porszívóval gyűjtik össze a lehullott lombot, vagy egyenként, csepegtető öntözéssel locsolják a bokrokat, virágokat. És az „időutazást” is élvezem. Mi volt itt, hogy volt itt, ahol most élünk, 50, 100, 200 évvel ezelőtt?

Pár éve egyházközségünk egy köztisztelőben álló polgáránál érdekes fotóalbumot láttam. Mondhatnám, ipartörténeti értékűt. Gyorsan végiglapoztam, mert azonnal világossá vált, hogy alaposan át kellene nézegetnünk, beszélgetnünk. Meg is egyeztünk, ha kölcsönösen lesz időnk, sort kerítünk rá.

Arról az albumról de sokszor eszembe jut, mennyi szép, érdekes tanulságos időutazást lehetne tenni itt, helyben! Ilyen várakozással, képnézegetőbe kopogtunk be két kedves, idős hölgyhöz. Boldogok, ha Ervin, Ferenc vagy Gábor atya elviszi hozzájuk a szent ostyát, mert a templomba már nem tudnak eljárni. De a vendéget saját készítésű süteménnyel és finom teával várták. Meg fényképekkel.

Az egyikén a nagytétényi általános iskola épülete előtt egy osztálynyi fiúcska és kislány, közöttük kedves mosolyú tanító néni: HRADECZKY HILDA. A képen már a mostani, nagy iskola. Itt állt az a kicsi is, amelyben Hilda néni tanult. Mikor azt a régít a gyermeklétszám kezdte kinőni, három fiúosztályt áthelyeztek a mostani faház melletti „barokk” sarokházba. Ennek udvarán állt még azelőtt a községi bikaistálló, abból alakították ki a tornatermet. Az akkori plébániaépületbe az utcáról lépcsőn kellett lemenni, az ablakai majdnem az útesttel voltak egy szinten!

Hilda néni személyes történetei vidám vagy szomorú mozaik-darabjai a magyar történelemnek.

Apai nagyapja lengyel földről jött Magyarországra egy kiállításra. Bőr termékeivel, női táskáival nálunk díjakat nyert, letelepedett itt, megnősült. Sváb felesége, mint akkor a legtöbb tétényi, alig-alig beszélt magyarul. De a szőlőhöz, barackhoz nagyon értettek, külföldre is szállították.

Igen, mikor fiatal voltam – mondja kérdésemre Hilda néni – Tétényben sok sváb és sok zsidó élt, csupa dolgos, becsületes ember. Ezért volt, akit a pincéjében bújtatott Makó Gyula bácsi, s ezért adott többüknek is keresztlevelet.

Amikor a front már Érdet elérte, a Hradeczki család bútorai egy részével beköltözött egy rokonhoz Pestre.

Úgy hallották, a főváros szépségei, értékei miatt szabad város lesz, nem fogják lőni, bombázni. Sajnos, az ellenke-

A tartalomból

Akathiszt Szűz Máriához	2
Zarándokúton Somogy megyében	3
Péntek esték	3
Egyházközségi nap, 2000	3
Piroska és Farkas	4
Naptár	4

zője történt. Így aztán hónapokig pincében éltek. De még ezekben a keserves időkben is akadtak szép számmal, akiknek arany élete volt. Szinte szó szerint. Hilda néni egy ausztriai nagynénitől örökölt egy aranyórát. Ezért az óráért szerzett egyszer 3 kg. lisztet. Mikor sütöttek volna belőle, akkor derült ki, hogy ragasztó. Az ostrom után meg egy „fuvaros” aranyláncért vállalta, hogy visszahozza Téténybe a bútorait. No, nem jöhettek haza azonnal, ahogy a front elhagyta a várost, mert a tétényi otthon egy-két falát kiütve az oroszok lókörházat rendeztek ott be.

Hilda néni addig egy rokonnál lakott, tőle gyalogolt át rendszeresen, mellékutakon surranva Édre, Ófaluba az újra beindult iskolába. Pedig akkor senkinek sem volt tanácsos egyedül járnia, főleg fiatal nőnek nem. De gyalog jött ő haza Pestről is, Csepelen át. Ott volt ugyanis egy pontonhíd. Azon reggel és délután meghatározott órában civileket is átengedtek az oroszok. Hilda néni Pesten szerzett egy hivatalos „dokument”-et, amelyen az állt, hogy ő tanítónő, a hídon átengedhető.

32 évet tanított. Ma is tanít. Nem írni, olvasni és nem az iskolában. A lényével, a kedvességével, meg az ilyen történetekkel.

Ki ne ismerné a szólást: Rossz szomszédság török átok. Nem érdekes, hogy Neki csak jó szomszédai vannak? Meg jó rokonsága. (Sokszor nem is vér szerintiék) Ők figyelnek rá, vásárolnak, takarítással segítik.

A lakásban mindig van virág. Talán azért is, mert sok a váza. Meg a kerámia. Hilda néni húgának, Arinak volt hobbi-ja a kerámia. A Gumigyárban működött egy nyugdíjas klub, ott lehetett korongolni, meg kiegészíteni a kis szobrokat, tányérokat, „cserepeket”.

Megegyeztünk, hogy legközelebb Ari képeit nézegetjük meg. De Ari hirtelen elment, már nincs közöttünk. A Vele való időutazásról alaposan lekéstem...

Akathiszt a legszentebb Istenszülő Szűz Máriához

Mint bátor hadvezérnek győzelmi éneket,
s mint megszabadítónknak minden rossztól,
hálaadó imát zengünk neked, Istenszülő!
S ki legyőzhetetlenül hatalmas vagy, kérünk téged,
mentsd meg a te szolgálodat minden bajtól,
hogy teljes szívből énekeljük neked:
Üdvözlégy, Istennek szeplőtelen Jegyese!

I. ikosz

A trónálló angyal elküldetett a mennyből,
hogy így köszöntse az Istenszülőt: „Üdvözlégy!”
És látván téged, Urunk, már előre megtestesülten,
elcsodálkozott és megállva szellemi hangon ily módon köszönté őt:

Üdvözlégy, ki által öröm derül föl reánk;
üdvözlégy, ki által megsemmisül az átok;
üdvözlégy, ki által az elesett Ádám új életre szólíttatik;
üdvözlégy, ki által Éva megszabadul könnyeitől!

Üdvözlégy, magasság, melyet emberi gondolat föl nem ér;
üdvözlégy, mélység, melyet angyali szemmel sem láthatnak be;
üdvözlégy, ki a mennyei Király trónja vagy;
üdvözlégy, mert hordozod azt, ki fönttart mindeneke!

Üdvözlégy, csillag, ki előre jelezted a Napot;
üdvözlégy, isteni megtestesülés edénye;
üdvözlégy, mert általad megújul a teremtmény;
üdvözlégy, mert általad imádjuk leborulva a Teremtőt!

Üdvözlégy, Istennek szeplőtelen Jegyese!

...

Akathiszt = görögkeleti himnusz, ismeretlen költő
dicsőítő éneke a VI. századból
Ikosz = rövid, változó egyházi ének
Ezt a görögkeleti himnuszt abból az alkalomból idéztük,
hogy a közelmúlt időszakban nemcsak templomunk
búcsúja volt, hanem a Mária ünnepek zöme is:

Imago B. Mariæ Virg. in Radua Dioc. Chanáa

Radnai Boldogasszony képe

2.	Sarlós Boldogasszony
16.	Kármel-hegyi Boldogasszony
aug. 5.	Havas Boldogasszony
15.	Nagyboldogasszony
szept. 8.	Kisboldogasszony
12.	Mária szent neve
15.	Fájdalmas Szűzanya

júl. 1. Szűz Mária Szeplőtlen szíve

Zarándokút Somogy megyébe

Régóta készültünk zarándokutat tenni a több évszázados Mária-kegyhelyre, Andocsra. Meghatottan léptünk be a szépen felújított barokk templomba, ahol csodálatos összhangban élénk tárul a gótikus kegykáporna, a templom szentélye is.

A plébános úr részletesen ismertette a templom viharos történetét, mely együtt élt a magyar történelemmel. 1640-től jezsuita missziója volt e hely, majd 1716-ban a ferences atyák kezdték meg áldásos lelkipásztori munkájukat. A templomot újjáépítették és 1747-ben Padányi Bíró Márton ünnepélyesen felszentelte. A ferences atyák itt a kolostorban 1948-ig pasztorálták a környék falvait, végezték tevékenységüket. Mi nagytétényiek és Baross Gábor telepi

hívek most 2000-ben a Szentévbén jöttünk búcsút járni, a Szűzanya oltalmáért esdekelnünk.

Az ünnepélyes mise után jó étvággal fogyasztottuk ebédünket a Barát vendéglőben. Délutáni programunk Székesfehérváron folytatódott. Az ősi múltra visszatekintő 1000 éves városunkban nagy örömmel a Püspöki palotában Takács püspök úr fogadott bennünket. Köszöntő énekünk után a palotát belülről is megtekinthettük, majd a kincstár gazdag gyűjteményében gyönyörködtünk. A Romkert meglátogatása után a Prohászka templomnál is megálltunk egy rövid időre. Búcsúzóul Kaszap István sírjánál mondtuk el hálaadó imánkat a mai napért.

Bangáné

Péntek esték

A felnőtt hittanórák keretében, vagy esetenként az óra helyett (péntek este ½ 8 órai kezdettel) számos érdeklődő jelenlétében érdekes kiselőadások zajlottak:

- Banga Viktória:** - a Keleti Egyház története,
- a Hajdúdorogi egyházmegye kialakulása,
- a Munkácsi (görögkatolikus) egyházmegye létrejöttétől napjainkig.
- Sisak András:** - Megemlékezés az aradi vértanúkról.
- Szeibert András:** Beszámoló a „Háló” tevékenységéről: bánági, erdélyi, Kárpát-aljai régiók összejövetelei, éves nagy-találkozó Pannonhalmán. A Háló a Kárpát-medencei katolikus kisközösségeket összefogó szervezet. Szándéka nem valamilyen célprogram megvalósítása, hanem a kisközösségek kapcsolatának létrehozása, a kölcsönös „tapasztalatcsere” lehetőségének biztosítása.
- Ferenc atya:** Visszatekintés a pápaválasztás 22. évfordulója alkalmából.
- Boronkai Miklós:** diavetítés (Párizs, ...természetvédelmi terület).

Egyházközségi nap 2000. november 25.

Szeibert András ismét karizmatikus és különleges embert varázsolt egyházközségi napunkra: Orosz István görögkatolikus parókust.

Különleges számunkra, mert a „római”-tól külsőségeiben jelentősen eltérő szertartású vallás oszlopos képviselője, mert őt gyermek apja, mert 9 éve Magyarországról az Ukrajnához tartozó Kárpátaljára, Tiszaújlakra tette át működési székhelyét. Meggyőződhattünk arról is, hogy karizmatikus egyéniség, közössége fenntartás nélkül követi. Mert – meghívásunkra – nem egyedül érkezett, hanem a parókiájához tartozó két falu (Tiszaújlak és Karácsfalva) rendszeresen és családosan templomjáró híveivel.

„Nem jó az embernek egyedül lenni, alkotok hozzáillő segítőtársat.” Ez volt idei egyházközségi napunk mottója. Erről szólt a meghívott előadó, és erről „szólt” az is, hogy a 36 Kárpát-aljai vendéget nagytétényi családok látták vendégül. Jó volt a vendégekkel együtt megnézni a Tropicariumot, jó volt velük együtt elfogyasztani a finom, közös ebédet, jó volt látni és hallani őket az egyházközségi napon. De amiket (tárgyszerűen és szenvedélymentesen) meséltek arról, hogy a határ túloldalán, 5-10 km távolságra nekik milyen sors és küzdelem adatott, az fantasztikus. A mindennapi kenyérért, a létért szerencsénkre közel sem kell úgy megharcolnunk, mint nekik. De van, amiben követhetnénk őket: Ha mi olyan magától-értetődő természetességgel és szívóssággal tudnánk kapaszkodni az anyaföldbe, az anyanyelvbe, a kultúránkba, ahogy ők! Lehet, hogy máskor is, talán más magyar tájakról is kellene vendégeket fogadnunk?

Ferenc-anya fogalmazta meg zárszavában: A kereszténység 2000., a magyar államiság 1000. évéhez illő módon tartottuk meg közösségünk, egyházközségünk napját.

No és utoljára, de nem utolsó sorban: köszönjük a hívek Kárpát-alját segítő nagyvonalú adományait, a rengeteg finom süteményt és a Háló anyagi támogatását.

PIROSKA ÉS FARKAS

alig várták a tanítás végét, siettek haza az iskolából, mert nagymama rendszeresen a legfrissebb olimpiai hírekkel várta őket.

Először csodálkoztak, de aztán megszokták, sőt Farkas még viccelődni is merészelt: - Ide jutottunk, nagymama tévázik!

- Úgy bizony! - erősítette meg nagymama. - Ha láttátok volna milyen aranyosak voltak a kajakosok, hogy ragyogott az arcuk a boldogságtól! A vízilabdások edzője még azt sem bánta örömeiben, hogy ruhástól repül a medencébe! A Nagy Tímea meg nem várt semmi ünneplésre, jött haza azonnal a kislányához! És milyen szerényen nyilatkoztak a győztesek! Igazán büszkék lehetünk rájuk!

Ilyesmiket hallottak napról napra.

Az aranygép érkezése után meg így foglalta össze nagymama az érzelmeit: - Ó, ha mindenki ilyen becsületesen, lelkesen, kitartóan dolgozna, mint Ők, meg olyan csapatmunkát produkálna, mint a kajak négyes, bizony másképpen állna ez az ország!

- Dehát nagymama, nem lehet mindenki olyan iszonyúan erős, mint a Csollány, vagy olyan kondis, mint a Kolonics, - vélekedett Farkas.

- Igen, meg nem lehetnek mindenkinek olyan reflexei, mint a Nagy Tímeának! - tette hozzá Piroska is a magáét.

- És nem is képes mindenki úgy koncentrálni, mint akármelyikük! - folytatta nagymama. - Ez igaz. De a Szentírásban nincs is olyan, hogy mindenkinek olimpiai bajnokra kellene válnia. Az van benne, hogy sokfélék vagyunk, egyesek sok talentumot kaptak a Teremtőtől, mások keveset. Csodálatos dolog ez! Hiszen nem kell szomorkodnom, hogy nem vagyok erősebb, okosabb, szebb, mint a szomszédom. Nekem az én talentumaim szerint kell élnem. De azokkal aztán el kell számolnom! Magamat kell legyőzőm!

- De nagymama, ha valaki eredményt akar elérni, nagyon korán kell kezdenie! - folytatta Piroska - A Kovács Ági már pici gyerek kora óta edz, a vízilabdások már iskolásként együtt játszottak!

- Látjátok, milyen szerencsések vagyunk. Jézus követői közé bármikor be lehet állni. Ő fiatalnak, idősnek egyaránt azt mondta, most menj, és többet ne vétkezzél. Mintha ma valaki így szólna: nem számít, hogy eddig semmit sem sportoltál, indulj máris edzőtáborba, és én garantálom, hogy bekerülsz a győztes csapatba!

- Igen, edzőtábor, meg mindenféle támogatás, - vette át a szót ismét Farkas. - És még olyan szuper edzőket is kapnak, mint a Széchi Tamás, meg a Kiss László.

- Bizony, a legerősebbek, a legjobbak is támogatókra szorulnak, - folytatta nagymama. - Hát még mi, gyengék! De nekünk isteni patrónusunk van! Csak kérnünk kell a Szentlélek segítségét és a mi arcunk is úgy fog majd ragyogni, mint Kovács Ágié a győzelem után.

Piroska és Farkas szeme azonban már egy ideje fényesen csillogott, mióta nagymama a beszélgetés közben lisztel hintette meg a rostélyosra kerülő piruló hagymát.

***** Naptár *****

december 24. vasárnap	08⁰⁰ és 10⁰⁰ 24⁰⁰	Vasárnapi szentmise Éjféle mise
december 25. hétfő	10⁰⁰ 18³⁰	Pásztorok miséje Ünnepi mise
december 26. kedd	08⁰⁰ és 10⁰⁰	Ünnepi mise
december 31. vasárnap	08⁰⁰ és 10⁰⁰ 18³⁰	Szentmise Évvégi hálaadás
január 01. hétfő	10⁰⁰ és 18³⁰	Ünnepi miserend Mária Istenanyasága ünnepe

A Hírlevelet kiadja: a nagytétényi római katolikus egyházközség. Szerkesztik az erre jelentkezők, írják az egyházközség tagjai, ezért akik a lapban bármit olvasni, látni szeretnének, valamint hirdetni, felajánlani, kérni óhajtanak, vagy bármilyen ötletük van a lappal kapcsolatban, azok a következő személyeket keressék:

Szeibert András (1225. Budapest, Batthyány u. 34. Tel: (1) 226-8699),

Koncz Endre (1225. Budapest, Tenkes utca 4/a. Tel: (1)226-1323),

Németh András (2440. Százhalombatta, Erkel Ferenc krt. 46. Tel: (23) 357-195).

A plébánia levelesszekerényébe is be lehet dobni híreket, üzeneteket.

A Hírlevél megfelelő mennyiségű anyag összegyűlte után, vagy alkalomhoz kapcsolódva jelenik meg. Az újság korábbi példányai a plébánián igényelhetők.

2 oldal (1 lap) előállítási költsége mintegy 21 Ft. A költségek fedezésére adományokat elfogadunk.